

P O E S Y

V A N

J. Six van Chandelier.

*Verdeelt in ses boeken, en eenige
opschriften.*

T O A M S T E R D A M,

Voor Joost Pluimert, Boekverkooper, op
den Dam, in Seneka. 1657.

Hoe meenigh hoofd, zoo meenigh spul :
 Elks hair heeft een befondre krul.
 Den hoop hoopt aan. Den ouderdom
 Vermenght fich, onder al den drom.
 Het zeedigh vrouwvolk woelt er mee.
 Elk maakt fich in fyn wapnen ree.
 De fchaatsen raaken aan de voet
 Van meesters, en die leeren moet.

De kolver bindt fyn yspoor aan,
 Of heeft iet strams om op te staan,
 Want 't gladde glas, is 't onbesneeuwt,
 Met effe soolen licht, en spreeuwt,
 En naa het looten van paarty,
 Schrapstaande slaat fyn esp, met bly
 Verswaart, of syne schotse klik,
 Van palm, dry vingers breed, een dik,
 Met loot der in, den Pennebal
 Van 't druifje onzichtbaar voor haar val,
 Van ballemerkers opgemerkt,
 Voorts kolvende aan een paal geperkt.
 Of slaat om 't verdfte, slach om slach,
 Om witjes, of een vaan in 't lach,
 Gekorven op een dunnen tak,
 Die ieder veur in 't wambais stak,
 Mids wie fyn kerfstok niet neemt waar,
 Uitveegen zal voor allegaar.

Gins komt een sterk gevolghde Boer,
 Volwinds, gereen, uit 't Veener moer,
 Ruigh om fyn ongekemde kin,
 Met lange keegels ys er in,
 Dat als een kraalbos, om het haar,
 Gelaafich ramm'lend wiewauwt swaar.
 Hy heeft een blaauwen raagbol op,
 Van schaapen, als een tweede kop.
 Hy houdt een bootshaak, op den nek,
 En slingert fraai een staagen trek